

KIRSTY FERRY

Liefde in
Taigh Fallon

UITGEVERIJ GLB

Colofon

Copyright © 2022 voor deze uitgave

Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Deventer

ISBN 9789036440301

NUR 343

Gedrukt op papier met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij Grote Letter Bibliotheek, Postbus 583, 7400 AN Deventer

Deze uitgave kwam tot stand in samenwerking met Dutch Venture Publishing

Copyright © 2019 Kirsty Ferry

Published 2019 by Choc Lit Limited

The moral rights of the author have been asserted

Oorspronkelijke titel: *Spring at Taigh Fallon*

Eindredactie: Cathinca van Sprundel

Vertaald door Femke Moor

Tweede lezing: Suzanne Verheem-Kwak

Alle rechten voorbehouden

Voor meer informatie of bestellen

www.boekenmetgroteletters.nl

*And moving thro' a mirror clear
That hangs before her all the year
Shadows of the world appear...*

Uit: 'The Lady of Shalott', Alfred, Lord Tennyson.

**Opgedragen aan Shaun en James,
met een extra 'dankjewel' voor mijn
prachtige ketting van Whitby-git.**

Dankwoord

Welkom in de excentrieke wereld van de geweldige Angel Tempest. Zij is de jongste van mijn drie fictieve Tempest-zussen, en misschien heb je Rosa, de oudste zus, al leren kennen in *Zomer in Carrick Park*.

Het prachtige atelier van Angel is geheel geïnspireerd op *The Ebor Jetworks* op Church Street in Whitby, North Yorkshire. Mocht je ooit naar Whitby gaan, neem dan de tijd om dit fraaie kleine winkeltje te bezoeken en je voor te stellen dat Angel daar werkt, gelijk aan je rechterhand als je binnen komt lopen. Ik heb een prachtige git-ketting van Ebor en ik vind 'm geweldig. Als je toch die kant opgaat, wil je misschien ook het Whitby Museum in Pannett Park bezoeken en de geweldige voorbeelden van traditionele kettingen uit de negentiende eeuw bekijken.

Angel, sinds het moment dat ze in mijn hoofd opkwam, moest gewoon een prachtige gothic zijn en ik hoop dat haar persoonlijkheid jou verovert. Ze was een behoorlijk sterke vrouw en leende zich goed voor een verhaal dat een frisse kijk geeft op de klassieke Gothic horror-

verhalen waar veel mensen van houden.

Om Angels Victoriaans geïnspireerde persoonlijkheid tot leven te brengen, moet ik mijn geweldige uitgever Choc Lit, mijn ongelooflijke eindredacteur en heel erg getalenteerde coverontwerper bedanken.

Ik wil ook graag het Choc Lit Tasting Panel bedanken voor hun vertrouwen in het verhaal (in het bijzonder Marlies B., Alison G., Katie P., Lizzy D., Isabella T., Vanessa O., Caroline U. en Carol F. die het originele manuscript hebben gelezen en die de publicatie mogelijk hebben gemaakt), onze Choc Lit-familie die bestaat uit bijzondere auteurs en bovenal de steun van mijn familie en vrienden. Zij zijn degenen die het uitgehouden hebben met mijn gemopper en onzekerheid terwijl ik dit verhaal schreef, zoals gewoonlijk! Heel erg bedankt. Ik hou van jullie allemaal.

Proloog

‘Mijn engel,’ mompelde hij, terwijl hij met zijn vingertoppen naar haar reikte. Ze raakten het koude glas aan en zij was daar nog steeds, achter het glas, naar hem kijkend. Hij zou haar verwelkomen als ze eindelijk kwam.

Dit was niet de eerste keer dat hij haar gezien had, helemaal niet. Hij had haar eerder gezien, de donkere engel met die vreemde markeringen op haar huid en de zwarte ogen die op de zijne leken...

Hoofdstuk een

Angel Tempest. Het was een naam die eigenlijk verlicht in neon letters zou moeten zijn. In plaats daarvan stond het in witte letters op een zwart houten bord geschilderd, dat heen en weer kraakte boven een deuropening van een atelier in Whitby.

Angel Tempest zelf was verscholen in de winkel en poetste stukjes van het zwarte versteende hout dat aanspoelde aan de kust van North Yorkshire tot ze lichtgevend waren. Wanneer ze alle mogelijke schoonheid uit elk van de kostbare aspecten had gehaald, zou ze de pas gevormde edelstenen opzijleggen tot ze besloot wat ze ermee ging doen. Een paar van de stenen zouden zware zilveren hangers sieren; sommige zouden eindigen als ringen; sommige in broches of kleine doosjes of simpelweg als kleine kiezelstenen die mensen het fijn vonden om aan te raken en vast te houden.

‘Het git vertelt je wat je ermee moet doen,’ zei Angel vaak. ‘Ik weet nooit wat het gaat worden tot het tegen me spreekt.’

‘Hallo Angel.’

Angel keek op van haar werk toen een klein

meisje, van ongeveer zes jaar, door de deur kwam en voor Angels gehavende houten tafel ging staan.

‘Goedemorgen Grace,’ zei Angel. Grace’ vader, Jon, was de eigenaar van de fotostudio tegenover Angels atelier en Grace was opgegroeid omringd met de victoriaanse glorie van het stadje. Whitby stond namelijk bekend om Dracula, het Whitby Goth Weekend festival en massa’s zwart kant, tafzijde en bleke vampiergezichten. Grace bekeek Angel nieuwsgierig en wees met haar kleine, mollige vinger met felroze nagellak. Haar vinger eindigde op slechts een paar centimeter van Angels neus.

‘Dat is een mooie,’ zei ze.

‘Wat, deze?’ vroeg Angel en ze wees naar haar diamanten neusknopje. ‘Dank je. Zac heeft me die opgestuurd.’

‘Ik vind Zac leuk. Ga je met Zac trouwen?’

Angel liet haar hoofd richting haar werk zakken en glimlachte. ‘Nee, Grace. Zac is gewoon een vriend.’

‘Hmmm,’ antwoordde het kleine meisje. Sinds ze afgelopen kerst bruidsmisje was geweest, was ze erop gebrand die eervolle taak nog eens uit te voeren. ‘Ik denk wel dat je er mooi uit zou zien in een trouwjurk. Elodie was

prachtig in haar witte jurk.'

'Ik doe niet echt aan witte jurken,' antwoordde Angel.

'Je zou waarschijnlijk wel een zwarte kunnen dragen,' stelde Grace voor. Toen zuchtte ze diep. 'Ik geloof niet dat tante Lissy en oom Stef gaan trouwen.'

'Ze zullen je misschien verrassen. Is tante Lissy langs geweest? Je nagels zien er erg mooi uit.'

Grace bekeek de nagellak. 'Ja. Ik wilde zwart, maar mama zei nee.'

'Misschien als je wat groter bent.' Angel grijnsde naar het kind.

'Jij hebt altijd zwarte nagels.'

'Ik heb alles in het zwart. Maar ik ben ook wat ouder dan jij.'

Grace knikte. Ze knipperde nieuwsgierig met haar opvallend gekleurde ogen, de een blauw, de ander groen, net als haar vader en tante, en zette een stap dichterbij. 'Wat gaat dat worden?'

'Dit gaat misschien in een ketting.' Angel stak het ovale juweel uit waar ze aan werkte. 'Denk je niet?'

'Je moet afwachten wat het tegen je zegt.'

'Dat is zo. Hier, je mag dit stukje hebben.'